رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

رِسَالَةٌ فِي الدِّمَاءِ الطَّبِيعِيَّةِ لِلنِّسَاءِ | روماني | română

Sângele natural al femeilor

Carte scrisă de Eminența sa, marele învățat,
Șeicul Mohammed bin Salih Al-Uthaymin

ⓒ جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات ، ١٤٤٥هـ

العثيمين ، محمد
رسالة في الدماء الطبيعية للنساء - روماني. / محمد العثيمين - ط١. .- الرياض ، ١٤٤٥هـ
٤٩ ص ؛ ..سم

رقم الإيداع: ١٤٤٥/٢٥٤٣٨
ردمك: ٩٧٨-٦٠٣-٨٤٥٢-٦٢-٢

رِسَالَةٌ فِي الدِّمَاءِ الطَّبِيعِيَّةِ لِلنِّسَاءِ

Sângele natural al femeilor

بِقَلَمِ فَضِيلَةِ الشَّيْخِ العَلَّامَةِ
مُحَمَّدِ بْنِ صَالِحٍ العُثَيْمِينِ
غَفَرَ اللَّهُ لَهُ وَلِوَالِدَيْهِ وَلِلمُسْلِمِينَ

Carte scrisă de Eminența sa, marele învățat,
Șeicul
Mohammed bin Salih Al-Uthaymin
Fie ca Allah să îl ierte pe el, pe părinții lui și pe
toți musulmanii

بِسْمِ اللهِ الرَّحمَنِ الرَّحِيمِ

Sângele natural al femeilor

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

Laudă lui Allah. Pe El îl preamărim, la El căutam ajutorul, iertarea şi la El ne căim. Căutăm refugiu la Allah de răul din noi şi de răul din faptele noastre. Cel pe care Allah îl călăuzeşte nu poate fi dus în rătăcire de nimeni, iar cel care se află în rătăcire, pe acela nimeni nu îl poate călăuzi Mărturisesc că nu există alt Dumnezeu în afară de Allah Cel Unic, fără de egal sau partener. Şi mărturisesc că Mohammed este robul şi mesagerul Său. Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa, a familiei sale, asupra companionilor şi asupra celor care îi urmează până în Ziua Judecăţii.

Cât despre ceea ce urmează: Sângerarea pe care o are o femeie şi anume, menstruaţia (haid), metroragia (istihaadah) şi sângerarea post partum (nifaas) este una dintre cele mai importante chestiuni care trebuie clarificate, astfel încât să se poată face diferenţa între opiniile corecte şi mai puţin corecte ale învăţaţilor. Iar noi trebuie să ne bazăm pe ceea ce este menţionat în Coran şi Sunnah.

1- Deoarece legile lui Allah Preaînaltul date oamenilor se bazează pe aceste două surse principale.

2- Şi pentru că urmarea Coranului şi a Sunnei aduce liniştea minţii, pacea inimii, bunătatea sufletului şi un sentiment de îndeplinire a cerinţelor adorării.

3- Şi pentru că orice lucru în afară de ele nu îndeplineşte calitatea de perfecţiune sau nu are dovezile Coranului şi a Sunnei.

Nu există altă sursă sau dovadă decât cuvintele lui Allah Preaînaltul şi cuvintele mesagerului Său, Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) şi cuvintele învăţaţilor dintre companioni, atâta timp cât ele nu contrazic Coranul sau Sunnah. Sau nu contrazic cuvintele altor companioni. Iar dacă cuvintele altui companion le contrazic, atunci omul le analizează pe ambele şi alege părerea cea mai corectă dintre ele.

﴿...فَإِن تَنَٰزَعۡتُمۡ فِي شَيۡءٖ فَرُدُّوهُ إِلَى ٱللَّهِ وَٱلرَّسُولِ إِن كُنتُمۡ تُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِۚ ذَٰلِكَ خَيۡرٞ وَأَحۡسَنُ تَأۡوِيلًا﴾

Allah Preaînaltul a spus: „...Dacă aveţi neînţelegeri într-o chestiune, aduceţi-o [pentru judecare] la Allah şi la Trimis , dacă voi credeţi în Allah şi în Ziua de Apoi!...” (Coran, 4:59)

Acesta reprezintă un mesaj succint în ceea ce priveşte explicarea regulilor sângerării şi include

următoarele capitole:

Capitolul 1: Înţelesul şi înţelepciunea menstruaţiei

Capitolul 2: Timpul şi durata menstruaţiei

Capitolul 3: Schimbări în starea menstruaţiei

Capitolul 4: Legile menstruaţiei (haid)

Capitolul 5: Legile metroragiei (istihadah)

Capitolul 6: Legile sângerii post partum (nifass)

Capitolul 7: Folosirea mijloacelor de oprire/inducere a menstruaţiei şi folosirea mijloacelor de contracepţie şi de avort

Capitolul 1: Înţelesul şi înţelepciunea care se află în spatele menstruaţiei

Din punct de vedere lingvistic cuvântul „menstruaţie" înseamnă: curgerea şi scurgerea a ceva.

Iar din punct de vedere al Legii islamice se referă la sângele pe care o femeie îl elimină în mod natural, fără a avea o cauză exterioară, în anumite perioade specifice. Este, prin urmare, un flux de sânge normal, care nu are drept cauză vreo boală, rană, avort sau naştere. Deoarece este un sânge normal, caracteristicile sale diferă în mod clar în funcţie de organismul şi mediul fiecărei femei.

Înţelepciunea menstruaţiei este că, atunci când embrionul se află în uterul mamei, acesta nu poate

primi substanţe nutritive dintr-o sursă exterioară uterului, nici de la cel mai milostiv om. Allah Preaînaltul şi Creatorul Perfect a creat un sistem prin care substanţele nutritive ajung la embrion prin venele cordonului ombilical.

Aceasta este înţelepciunea menstruaţiei. Aşadar, dacă o femeie rămâne însărcinată, menstruaţia sa se opreşte, iar ea nu mai sângerează decât rareori. Acelaşi lucru se aplică şi femeilor care alăptează şi care au o menstruaţie mai puţină sau mai rară, în special la începutul perioadei de alăptare.

Capitolul 2: Timpul şi durata menstruaţiei

Sunt abordate două chestiuni în acest capitol:

Prima: vârsta la care apare menstruaţia.

Şi a doua: timpul şi perioada menstruaţiei.

În ceea ce priveşte prima chestiune: vârsta la care apare menstruaţia este în general între 12 şi 15 ani, dar o femeie îşi poate începe menstruaţia mai repede sau mai târziu, în funcţie de organismul şi mediul său înconjurător.

Învăţaţii (Allah să aibă milă de ei) au păreri diferite: Are vârsta la care o femeie îşi începe menstruaţia o limită, astfel încât sângerarea ce se produce înainte sau după să nu fie considerată menstruaţie?

Învăţaţii au păreri diferite. Imamul Al-Darami a spus, după ce a menţionat diferitele păreri existente: „Toate acestea sunt greşite pentru mine! Deoarece criteriul ar trebui să fie prezenţa sau absenţa sângelui eliminat indiferent de vârstă, iar acest sânge ar trebui considerat «haid» (menstruaţie), şi Allah ştie mai bine.”

Ceea ce a spus Al-Darami este opinia corectă şi aceasta este şi opinia Şeicului Islamului Ibn Taimiyah. Aceasta pentru că Allah şi Mesagerul Său (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) au făcut ca legile menstruaţiei să se aplice doar atunci când este prezentă menstruaţia, iar conform dovezilor din Coran şi Sunnah nu există o vârstă anumită pentru începerea sau terminarea menstruaţiei.

A doua chestiune: timpul şi durata menstruaţiei.

Învăţaţii musulmani au păreri diferite. Ibn al Mundhir (Allah să aibă milă de el) a spus: „Un grup de învăţaţi consideră că nu există vreo limită minimă sau maximă pentru zilele menstruaţiei.”

Am spus: „Această părere este similară cu cea a lui Al-Darimi şi este părerea Şeicului Islamului Ibn Taymiyah şi este cea corectă, deoarece este susţinută de dovezi din Coran şi Sunnah.”

Prima dovadă:

﴿وَيَسۡـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلۡمَحِيضِۖ قُلۡ هُوَ أَذٗى فَٱعۡتَزِلُواْ ٱلنِّسَآءَ فِي ٱلۡمَحِيضِ وَلَا

تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهُرْنَ...﴾

Allah Preaînaltul a spus: „Te întreabă despre menstruaţie. Spune: «Acesta este un rău, aşadar staţi departe de soţiile voastre în timpul menstruaţiei. Şi nu vă apropiaţi de ele până când nu vor fi pure. Iar atunci când se vor fi purificat, atunci mergeţi la ele aşa cum v-a poruncit Allah...» (Coran, 2:222) Este clar că Allah a făcut drept motiv de abţinere de la relaţiile sexuale lipsa de puritate din perioada menstruaţiei şi nu sfârşitul unei perioade anume de timp, o zi, o noapte, 3 zile sau 15 zile. Atunci când menstruaţia este prezentă, se respectă legile ei, iar atunci când femeia se purifică, legile ei nu se mai aplică.

A doua dovadă:

مَا ثَبَتَ فِي صَحِيحِ مُسْلِمٍ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لِعَائِشَةَ وَقَدْ حَاضَتْ وَهِيَ مُحْرِمَةٌ بِالْعُمْرَةِ: «افْعَلِي مَا يَفْعَلُ الْحَاجُّ، غَيْرَ أَنْ لَا تَطُوفِي بِالْبَيْتِ حَتَّى تَطْهُرِي». قَالَتْ: فَلَمَّا كَانَ يَوْمُ النَّحْرِ طَهُرْتُ. الْحَدِيثُ.

Ceea ce este confirmat de profetul Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în Sahih Muslim, atunci când i-a spus soţiei sale, Aişa, care se afla la menstruaţie în ihram, în timpul Umrei: „Fă ceea ce fac toţi pelerinii, dar nu face tauaf (înconjurarea Kaabei) decât atunci când te-ai purificat.” Ea a spus: „Am devenit pură atunci când a venit Ziua Sacrificiului.”

Într-un alt hadis, Profetul (Pacea şi

binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a spus Aişei: „Aşteaptă până când devi pură, apoi mergi la At-Tan'im (un loc în Mecca), însuşeşte-ţi ihramul (şi după ce ai îndeplinit Umrah) alătură-te nouă." Aşadar Profetul (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a făcut clar motivul prevenirii realizării unor ritualuri din Umrah, şi anume lipsa stării de puritate, şi nu o perioadă specifică pentru durata menstruaţiei.

A treia dovadă: Perioadele estimative date de unii învăţaţi nu se regăsesc în Coran şi nici în Sunnah Profetului (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), deşi această discuţie este necesară şi cere clarificare. Dacă aceste perioade estimative ar fi fost necesare pentru a fi înţelese şi folosite în adorarea lui Allah, atunci Allah şi Mesagerul Său (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) le-ar fi făcut clare, deoarece aceste legi au o importanţă mare în ceea ce priveşte postul, rugăciunea, căsătoria, moştenirea şi alte aspecte. La fel cum Allah şi Mesagerul Său (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) au explicat numărul rugăciunilor, timpul lor, ruku (plecăciunea) şi sujud (prosternarea). Zakat: tipurile sale de avere şi proprietate, nisab (minimul necesar deţinut de un musulman la sfârşitul unui an, conform calendarului islamic), postul: timpul şi durata şi pelerinajul. Până şi manierele prescrise

pentru a mânca, bea, dormi, întreține relații intime, intra și ieși din casă, modul satisfacerii nevoilor, până și numărul de pietre folosite în Istijmar (curățarea părților intime cu un număr impar de pietre, nu mai puțin de trei), precum și alte aspecte prin care Allah a completat religia islamică și cu care Și-a binecuvântat credincioșii.

﴿...وَنَزَّلۡنَا عَلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَ تِبۡيَٰنٗا لِّكُلِّ شَيۡءٖ...﴾

Allah Preaînaltul a spus: „...Și Noi ți-am trimis ție Cartea ca tâlcuire pentru toate lucrurile, călăuză, îndurare și bună vestire pentru musulmani.” (Coran, 16:89)

Și Allah Preaînaltul a spus:

﴿...مَا كَانَ حَدِيثٗا يُفۡتَرَىٰ وَلَٰكِن تَصۡدِيقَ ٱلَّذِي بَيۡنَ يَدَيۡهِ وَتَفۡصِيلَ كُلَّ شَيۡءٖ...﴾

„...El [Coranul] nu este o poveste care să fie născocită, ci, dimpotrivă, este întărirea celor dinaintea lui și tâlcuirea tuturor lucrurilor, călăuză și îndrumare pentru oamenii care cred.”

(Coran, 12:111)

Deoarece perioadele estimative nu se regăsesc în Coran sau în Sunnah Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), este clar faptul că nu ne putem baza pe ele. Dimpotrivă ar trebui să ne bazăm pe absența sau prezența menstruației. Există un beneficiu foarte important ce poate fi dedus din discuția acestui subiect, și anume că legile islamice nu pot fi confirmate decât

cu dovezi din Coran sau Sunnah Profetului (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), sau prin Ijmaa (consensul majorității învățaților musulmani) sau prin Qiyass (deducție analogică). Șeicul Islamului Ibn Taymiyyah a spus: „prin menstruației (haid), Allah și-a bazat multe legi în Coran și Sunnah și nu ne-a dat un timp estimativ pentru ceea ce este considerat perioadă mai scurtă sau lungă. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), de asemenea, nu a specificat timpul pentru care o femeie este considerată pură între două menstruații, deși comunitatea musulmană este afectată de acest subiect și are nevoie să știe. Din punct de vedere lingvistic, termenul „haid" nu caracterizează un timp estimativ. Așadar, cel care estimează un timp specific pentru menstruație urmează o poziție care nu se află în concordanță cu Sunnah și Coranul.

A patra dovadă: Qiyass (analogie logică) - analogia corectă și clară constă în faptul că Allah a justificat menstruația ca fiind un rău, astfel că atunci aceasta este prezentă, nu există nicio diferență între prima și a doua zi și nici între a treia și a patra zi. Și nu există diferență între a cincea și a șasea zi, nici între a șaptea și a opta zi. Menstruația este menstruație, iar răul rămâne rău. Motivul este prezent în toate zilele. Atunci cum ar putea fi acceptat să se facă diferențe între zile, atâta timp cât

ele sunt identice în ceea ce priveşte existenţa cauzei? Oare nu este această decizie împotriva unei analogii logice (Qiyass) corecte? Nu este oare analogia logică corectă aceea de a considera aplicarea legii în mod egal în ambele zile deoarece motivul din spatele legii există în mod egal în ambele zile?

A cincea dovadă: Dezacordul celor care specifică o perioadă pentru timpul menstruaţiei indică lipsa dovezilor. S-a ajuns la aceste păreri prin ijtihaad şi sunt supuse greşelii. În momente de dispută, chestiunile trebuie judecate după Coran şi Sunnah.

Ar trebui să fie evident faptul că cea mai autentică părere este cea care spune că nu există o limită pentru minimul sau maximul unei menstruaţii şi, drept urmare, ceea ce o femeie vede din sângele său normal (altul decât cel produs de o rană sau ceva similar) să îl considere a fi menstruaţie, fără să ia în considerare un timp estimativ sau vârsta sa, cu excepţia cazului în care fluxul de sânge nu se opreşte sau se opreşte pentru una sau două zile pe lună, şi care este considerată a fi Istihadah (metroragie) Despre care vom discuta mai târziu, cu voia lui Allah.

Şeicul Islamului Ibn Taymiyyah a spus: „Ca principiu, orice iese afară din uter este considerat a fi menstruaţie, până când există o dovadă care să indice că este vorba despre Istihadah

(metroragie).” El a mai spus: „Orice sânge emis este sânge menstrual, decât dacă se ştie că este un sânge produs de o rană sau un vas de sânge.” Această părere este cea mai autentică şi este cea mai apropiată de înţelegere şi cea mai uşoară de pus în practică şi merită a fi acceptată, pentru că se află în conformitate cu spiritului Islamului, care este uşurare.

﴿...وَمَا جَعَلَ عَلَيۡكُمۡ فِي ٱلدِّينِ مِنۡ حَرَجٖ...﴾

Allah Preaînaltul a spus: „El v-a ales pe voi şi nu v-a impus în religie nicio greutate; ea este religia părintelui vostru Avraam...” (Coran, 22:78)

«إِنَّ الدِّينَ يُسْرٌ وَلَنْ يُشَادَّ الدِّينَ أَحَدٌ إِلَّا غَلَبَهُ فَسَدِّدُوا وَقَارِبُوا وَأَبْشِرُوا».

Profetul (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Religia este uşurare, iar cel care îşi îngreunează singur în religie, nu va putea continua în acel mod.” (Al-Bukhari)

Este binecunoscut faptul că era parte din caracterul Profetului (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ca atunci când avea de ales între două chestiuni, el să o aleagă pe cea mai uşoară, atâta timp cât nu era un păcat.

Menstruaţia unei femei însărcinate:

În majoritatea cazurilor, atunci când o femeie rămâne însărcinată, menstruaţia ei se opreşte. Imam Ahmad (Allah să aibă milă de el) a spus: „Femeile recunosc o sarcină atunci când dispare

menstruația.” Dacă femeia însărcinată vede sânge cu un timp scurt înainte de a naște (două sau trei zile) și are contracții, atunci se consideră Nifass (sângerea post-partum). Dacă este văzut la scurt timp înainte de naștere, dar nu este acompaniat de contracții, atunci este menstruație sau nu?

Există o diferență de opinii între învățați. Opinia cea mai corectă este că acest tip de sânge este menstruație, pentru că se aplică principiul „sângele unei femei este menstruație atâta timp cât nu există alt motiv de a fi considerat altceva. Nu există nimic în Coran sau Sunnah care să indice că o femeie însărcinată nu poate avea menstruație.”

Aceasta este opinia Imamului Malik și Aș Șafi’i, precum și opinia Șeicului Islamului Ibn Taymiyyah. (Al-Bayhaqi, relatat cu autoritatea lui Ahmad).

Astfel, toate legile care reglementează menstruația sunt aplicabile menstruației unei femei însărcinate, cu excepția a două cazuri:

Primul caz: Divorțul. Este interzis ca o femeie să fie divorțată dacă aceasta este obligată să aibe o perioadă de așteptare în timpul menstruației pentru o femeie neînsărcinată și nu este interzis pentru o femeie însărcinată. Deoarece divorțul în timpul menstruației pentru o femeie neînsărcinată este contrar legilor lui Allah:

﴿...فَطَلِّقُوهُنَّ لِعِدَّتِهِنَّ...﴾

„Dacă [voi, musulmanilor,] divorțați de femei, atunci despărțiți-vă de ele după timpul de așteptare prescris pentru ele...” (Coran, 65:1) În ceea ce privește divorțul unei femei însărcinate în timpul menstruației, aceasta nu contrazice legea. Deoarece „idda” perioada de așteptare a unei femei însărcinate este sarcina, indiferent dacă ea are sau nu menstruație. Așadar unui bărbat nu îi este interzis să divorțeze de soția însărcinată după un act sexual.

Al doilea caz: menstruația unei femei însărcinate nu se termină, spre deosebire de menstruația celor neînsărcinate: Deoarece perioada de așteptare a unei femei însărcinate se termină cu nașterea, indiferent dacă are menstruație sau nu.

﴿...وَأُوْلَاتُ الأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَن يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ...﴾

Allah Preaînaltul a spus: „Iar termenul pentru cele care sunt însărcinate este până ce ele nasc” (Coran, 65:4)

Capitolul 3: Schimbări în starea menstruației

Tipuri de schimbări în starea menstruației:

Primul tip: creșterea sau descreșterea, de exemplu o menstruație care durează de obicei șase zile, dar continuă pentru încă o zi sau o menstruație care durează șapte zile, dar se termină cu o zi mai

devreme.

Al doilea tip: o menstruaţie venită mai repede sau mai târziu, de exemplu o femeie are în mod obişnuit menstruaţia la sfârşitul lunii, dar îi vine la începutul lunii sau invers.

Învăţaţii au opinii diferite cu privire la cele două tipuri, iar cea mai corectă opinie este că atunci când femeia observă sângerarea, ea este la menstruaţie şi atunci când aceasta se opreşte, ea devină pură, indiferent dacă a existat o creştere sau o descreştere, sau dacă perioada menstruală începe mai repede sau mai târziu. Se aplică astfel legile menstruaţiei, aşa cum au fost detaliate mai sus, care se bazează pe existenţa menstruaţiei.

Aceasta este opinia Imamului Şafi'i şi opinia Şeicului Islamului Ibn Taymiyyah, opinie întărită şi sprijinită de Ibn Qudama în Al-Mughni. Acesta a spus: „Dacă ar fi existat alte considerente în această problemă, Profetul (pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) le-ar fi explicat comunităţii (ummah) sale." Nu este permisă amânarea rostirii afirmaţiei peste timpul său prescris, iar soţii şi celelalte femei trebuie să facă acest lucru cunoscut în orice moment, pentru a nu neglija cuvintele sale. Şi ce ne-a venit de la el (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) din Sunnah a menţionat acest obicei şi nu l-a particularizat, decât în cazul metroragiei (istihadah).

Cel de-al treilea tip: o scurgere gălbuie ce seamănă cu puroiul, sau tulbure, de la gălbui la negru. Dacă această scurgere are loc în timpul perioadei de menstruație sau imediat după ea, sau înainte de starea de puritate (tahara), atunci se consideră că aceasta este menstruație și se aplică legile menstruației.

لِقَوْلِ أُمِّ عَطِيَّةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: «كُنَّا لَا نَعُدُّ الصُّفْرَةَ وَالْكُدْرَةَ بَعْدَ الطُّهْرِ شَيْئًا».

رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ بِسَنَدٍ صَحِيحٍ.

Conform relatării lui Umm Attia (Allah să fie mulțumit de ea): „Nu am considerat niciodată scurgerea gălbuie după purificare ca fiind ceva important (precum menstruația).” Relatat de Abu Dawud. Același hadis a fost relatat și de Al-Bukhari fără cuvintele „după purificare”, dar el a însemnat acest hadis în Capitolul intitulat „Scurgerea gălbuie din timpul zilelor între menstruații.” Explicând acest hadis, găsim în Fath Al-Bari următoarea consemnare: „Aceasta se referă la ceea ce a spus Aișa: «Până când vezi scurgerea albă»”. Și hadisul lui Umm Attia menționat în capitol, că acesta - adică: hadisul Aișei - trebuie înțeles ca și cum ea observa prezența surgerii gălbui și maronii în timpul zilelor menstruației, precum și în alte zile, conform celor spuse de Umm Attia. Iar hadisul Aișei la care se face referire este cel comentat de al-Bukhari înainte de acest capitol, și anume că unele

femei îi trimiteau Aişei absorbante (sau ceea ce era folosit atunci pe post de absorbant) din bumbac cu urme de scurgere gălbuie pentru a afla dacă menstruaţia lor s-a terminat sau nu. Aişa le spunea „Nu vă grăbiţi până când nu vedeţi scurgerea albă.” Scurgerea albă este precum un lichid alb, eliminat de uter atunci când se opreşte menstruaţia.

Cel de-al patrulea tip: menstruaţie intermitentă, şi anume atunci când femeia observă prezenţa scurgerii sângelui într-o zi, iar în ziua următoare aceasta se opreşte, şi aşa mai departe. Există două cazuri asociate acestui tip:

Primul caz: Femeia are în mod obişnuit o menstruaţie intermitentă. În acest caz sângele este considerat metroragie (istihada) şi se aplică regulile sale.

Al doilea caz: Menstruaţia intermitentă are loc uneori, dar alteori există o perioadă de puritate. Învăţaţii (Allah să aibă milă de ei), au păreri diferite în ceea ce priveşte această perioadă de puritate. Este aceasta o perioadă de puritate, iar legile menstruaţiei nu se aplică sau face parte din menstruaţie?

Părerea şcolii de gândire Şafi’i este cea mai corectă, spunând că această perioadă face parte din menstruaţie şi atunci se aplică regulile menstruaţiei. Aceasta este şi părerea lui Şeicului Islamului Ibn Taymiyyah şi a şcolii de gândire Abu

Hanifa. Şi aceasta pentru că nu a fost luată în considerare apariţia scurgerii albe (sau apariţia perioadei în care scurgerea de sânge lipseşte), pentru că dacă aceasta ar fi fost considerată perioada de puritate, ceea ce ar fi fost înainte de aceasta ar fi fost considerată menstruaţie, iar ceea ce ar fi după aceasta ar fi o altă menstruaţie. Însă nimeni nu a menţionat acest aspect, pentru că altfel, luând în considerare menstruaţia (astfel calculată sau apreciată), iddah s-ar fi terminat în 5 zile. Iar dacă acest răstimp ar fi fost considerat puritate, atunci femeia s-ar afla în dificultate, ea fiind astfel nevoită să se îmbăieze (ghusl) o dată la două zile. Slavă lui Allah!

Părerea Şcolii Hanbali este că sângele este menstruaţie, iar perioada în care sângerarea nu este prezentă reprezintă perioada de puritate, cu excepţia cazului în care perioada de menstruaţie combinată cu cea de puritate depăşeşte cea mai lungă perioadă de menstruaţie. Astfel că sângerarea care depăşeşte această perioadă este considerată metroragie (istihadah).

Autorul cărţii „Al-Mughni" (o carte extraordinară de fiqh hanbali) a spus: „Întreruperea sângerării nu este considerată puritate atunci când aceasta se opreşte pentru mai puţin de o zi, decât dacă există o dovadă clară. De exemplu, sângerarea se opreşte la sfârşitul

menstruației sau se poate vedea scurgerea albă."

﴿...وَمَا جَعَلَ عَلَيۡكُمۡ فِي ٱلدِّينِ مِنۡ حَرَجٖ...﴾

Allah Preaînaltul spune: „...și nu v-a impus în religie nicio greutate.” (Coran, 22:78) El a spus: „Pe baza acestui fapt, întreruperea sângerării nu înseamnă începerea perioadei de puritate atunci când această interupere durează mai puțin de o zi, decât dacă femeia observă o dovadă a acesteia, cum ar fi dacă întreruperea are loc la sfârșitul perioadei menstruale sau scurgerea albă își face prezența."

Părerea exprimată în al-Mughni este una de mijloc între cele două păreri. Și Allah știe cel mai bine ce este corect.

Cel de-al cincilea tip: uscăciune în sânge. Femeia observă o scurgere precum simpla umezeală. Dacă aceasta are loc în perioada menstruației sau înainte de menstruație, atunci este considerată a fi menstruație, iar dacă are loc după puritate (tahara), atunci nu este considerată menstruație. Pentru că regula este că aceasta trebuie acompaniată de o scurgere gălbuie sau maronie. Aceasta este reglementarea ce o guvernează.

Capitolul 4: Legile menstruației (haid)

Există mai mult de 20 de reglementări cu privire la menstruație, însă vom menționa doar cele mai importante dintre ele:

1: Menstruația și rugăciunea. Îi este interzis femeii aflate în perioada menstruală să efectueze rugăciunile, atât cele obligatorii, cât și cele voluntare. Astfel, ea nu este obligată să se roage, afară de situatia în care există posibilitatea efectuării unei unități de rugăciune (Raka') complete în timpul prescris rugăciunii, ce a început fie în perioada imediat premergătoare începerii ciclului menstrual, sau după încetarea sângerării.

De exemplu: Ciclul menstrual al unei femei începe după apusul soarelui, dar ea a fost în stare de puritate suficient timp pentru a împlini o unitate de rugăciune (Raka') completă din rugăciunea Maghreb. După ce menstruația sa a încetat și ea devine pură, trebuie să recupereze rugăciunea Maghreb.

Cel de-al doilea exemplu: O femeie a cărei menstruații s-a oprit înainte de răsăritul soarelui și în timp suficient pentru a face o unitate de rugăciune (Raka') din rugăciunea Fajr. Ea trebuie să recupereze rugăciunea Fajr după îmbăierea rituală (ghusl).

În ambele exemple, dacă timpul nu este suficient pentru ca ea să împlinească o unitate de rugăciune (Raka') completă, cum ar fi în primul exemplu, dacă sângerarea ei ar începe doar cu o clipă după apus, sau dacă, în al doilea caz, sângerarea s-ar opri cu numai o clipă înainte de răsăritul soarelui atunci ea

nu este obligată să recupereze rugăciunea, așa cum Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«مَنْ أَدْرَكَ رَكْعَةً مِنَ الصَّلَاةِ فَقَدْ أَدْرَكَ الصَّلَاةَ».

„Cel care ar putea efectua o unitate de rugăciune (Raka') (în timpul său), atunci trebuie să recupereze rugăciunea." Hadis convenit Sensul său este că cel care nu poate îndeplini o unitate de rugăciune (Raka') completă în timpul rugăciunii, atunci este ca și cum n-a prins rugăciunea și nu trebuie să o recupereze.

Dacă o femeie ar putea efectua o unitate de rugăciune (Raka') din rugăciunea Asr în timpul său, este atunci obligatoriu ca ea să facă rugăciunile Dhuhr și 'Asr? Sau dacă o femeie ar putea realiza o unitate de rugăciune (Raka') din rugăciunea Ișa' în timpul său, atunci este obligatoriu pentru ea să îndeplinească rugăciunile Maghreb și Ișa'?

Există o diferență de opinii între învățați, dar opinia cea mai corectă este că ea ar trebui să realizeze doar ce poate dintr-o anumită rugăciune, de exemplu doar rugăciunea 'Asr sau Ișa'.

«مَنْ أَدْرَكَ رَكْعَةً مِنَ الْعَصْرِ قَبْلَ أَنْ تَغْرُبَ الشَّمْسُ فَقَدْ أَدْرَكَ الْعَصْرَ».

Deoarece Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Cel care ar putea îndeplini o unitate de rugăciune (Raka') din rugăciunea 'Asr înainte de apus, să recupereze

rugăciunea 'Asr.” Hadis convenit Profetul (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu a spus: „el trebuie să recupereze atât rugăciunea Dhuhr, cât şi 'Asr”. El (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu a spus că este obligatoriu ca rugăciunea Dhuhr să fie recuperată. Aceasta este opinia lui Abu Hanifa şi Malik, relatată în Şarh al-Muhadhab.

Îi este permis unei femei aflate la menstruaţie să spună Takbir (Allahu Akbar), Tasbih (SubhanAllah) şi Tahmid (Alhamdulillah), Bismillah (în numele lui Allah) înainte de a începe o acţiune (de exemplu înainte de a mânca, a bea). Îi este permis să citească hadisuri, să participe la lecţii islamice, să facă suplicaţii (Dua), să asculte recitarea Coranului.

«أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَتَّكِئُ فِي حِجْرِ عَائِشَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهَا وَهِيَ حَائِضٌ فَيَقْرَأُ الْقُرْآنَ».

Este dovedit în două hadisuri sahih, dar şi în altele, că „Profetul (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) obişnuia să stea sprijinit în poala soţiei sale, Aişa şi recita Coranul în timp ce aceasta era la menstruaţie”.

De asemenea este dovedit în două hadisuri sahih că Umm Attia (Allah să fie mulţumit de ea), l-a auzit pe Profetul (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) spunând:

«يَخْرُجُ الْعَوَاتِقُ وَذَوَاتُ الْخُدُورِ وَالْحُيَّضُ -يَعْنِي: إِلَى صَلَاةِ الْعِيدَيْنِ- وَلْيَشْهَدْنَ

الْخَيْرَ، وَدَعْوَةَ الْمُؤْمِنِينَ، وَيَعْتَزِلُ الْحُيَّضُ الْمُصَلَّى».

„Fecioarele și cele ajunse la pubertate și femeile aflate la menstruație să iasă din casele lor - este vorba despre vremea rugăciunii de Sărbătoare, de Eid al Fitr și Eid al Adha - și să ia parte fiind astfel martore la rugile și faptele bune al musulmanilor, iar femeile aflate la menstruație să stea departe de locul de rugăciune.”

Îi este permis unei femei aflate la menstruație să recite Coranul în gând, doar uitându-se asupra versetelor sale, fără a rosti cuvintele cu voce tare (a le articula). Al-Nawawi a spus în Șarh Al Muhaddhab: „Este permis, fără să existe diferențe de opinie.” În ceea ce privește citirea Coranului în perioada menstruației, rostindu-l cu voce tare, articulând cuvintele, majoritatea învățaților sunt de acord că acest lucru este interzis. Al-Bukhari, Ibn Jarir At-Tabari și Ibn Al-Mundhir au spus: este permis. A fost relatat cu autoritatea lui Malik și al-Șafi’i în vecha relatare și narat de la ei în Fath al-Bari. Al-Bukhari a comentat cu privire la Ibrahim an-Nakha’i: Nu este nimic greșit în a citi versetul.

Șeicul Islamului Ibn Taymiyyah a spus: „Nu există nicio Sunnah care să o împiedice pe femeie să recite Coranul deoarece hadisul: «O femeie aflată la menstruație sau o persoană aflată în stare de impuritate nu ar trebui să recite nimic din Coran» este un hadis slab, conform consensului învățaților

în hadisuri. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) le-ar fi spus soțiilor sale acest lucru, iar acestea le-ar fi învățat pe celelalte femei din comunitate. Deoarece nimeni nu a relatat nicio interzicere făcută de Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) cu privire la acest subiect, atunci acest lucru nu poate fi considerat interzis, mai ales că se cunoaște faptul că el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu l-a interzis, deși femeile din jurul său nu erau ocolite de perioada menstruală."

Ceea ce trebuie spus, știind despre diferența de opinie a învățaților, este faptul că este mai bine pentru o femeie aflată la menstruație să nu recite Coranul verbal, decât atunci când există o nevoie pentru aceasta, de exemplu dacă ea este profesoară de Coran și le învață pe alte femei sau dacă se pregătește pentru un examen, pentru a fi testată în recitarea Coranului.

2. Menstruația și postul: Îi este interzis unei femei aflate la menstruație să țină orice tip de post, obligatoriu sau opțional. Însă, este obligatoriu pentru ea să recupereze zilele de post obligatorii pierdute, așa cum a spus Aișa (Allah să fie mulțumit de ea):

"كَانَ يُصِيبُنَا ذَلِكَ -تَعْنِي: الْحَيْضَ- فَنُؤْمَرُ بِقَضَاءِ الصَّوْمِ وَلَا نُؤْمَرُ بِقَضَاءِ الصَّلَاةِ".

„Treceam prin aceasta (menstruaţie) şi ni s-a poruncit să recuperăm zilele de post pierdute, dar nu şi rugăciunile pierdute.” Hadis convenit

Dacă o femeie îşi începe menstruaţia în timpul postului, postul său nu este valid, chiar dacă aceasta apare chiar înainte de apusul soarelui, iar ea trebuie să recupereze acea zi.

Dar dacă ea simte înainte de apus că urmează să îi vină menstruaţia, dar aceasta nu apare decât după apus, atunci postul său este complet şi valid. Aceasta este opinia cea mai corectă, deoarece nu există nicio lege cu privire la sângele din interiorul corpului femeii. De asemenea, atunci când Profetul (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), a fost întrebat dacă este obligatoriu pentru o femeie să facă abluţiunea generală (ghusl) atunci când aceasta are un vis umed,

قَالَ: «نَعَمْ، إِذَا هِيَ رَأَتِ الْمَاءَ». فَعَلَّقَ الْحُكْمَ بِرُؤْيَةِ الْمَنِيِّ لَا بِانْتِقَالِهِ، فَكَذَلِكَ الْحَيْضُ لَا تَثْبُتُ أَحْكَامُهُ إِلَّا بِرُؤْيَتِهِ خَارِجًا، لَا بِانْتِقَالِهِ.

el a răspuns: „Da, dacă ea a văzut o scurgere.” Aşadar el (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a făcut drept condiţie vederea propriu zisă a scurgerii şi nu transferul acesteia din interior în exterior. În acelaşi mod se aplică şi regula cu privire la menstruaţie, atunci când se vede sângele eliminat.

Dacă femeia se află la menstruaţie şi vine

răsăritul soarelui, postul ei din acea zi nu este valid, chiar dacă aceasta devine pură la foarte scurt timp după răsărit.

Dacă aceasta devine pură înainte de răsărit şi ţine post, atunci postul său este valid, chiar dacă nu efectuează abluţiunea majoră (ghusl) decât după intrarea timpului rugăciunii Fajr. Acest lucru este similar cazului unei persoane aflate în starea de impuritate majoră (janabah), care intenţionează să ţină post, dar nu face ghusl decât după Fajr, iar postul său este valid.

"كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصْبِحُ جُنُبًا مِنْ جِمَاعٍ غَيْرِ احْتِلَامٍ ثُمَّ يَصُومُ فِي رَمَضَانَ".

Acest lucru este în concordanţă cu hadisul Aişei (Allah să aibă milă de ea) care a spus: „În luna Ramadan Profetul (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) se trezea dimineaţa în stare de impuritate majoră (ca urmare a contactului sexual cu soţiile sale) şi ţinea post.” Convenit

3. Menstruaţia şi înconjurarea Kaabei (Tauaf): Îi este interzis unei femei aflate la menstruaţie să efectueze înconjurarea Kaabei, obligatorie sau voluntară, iar dacă o face, aceasta nu este validă.

«افْعَلِي مَا يَفْعَلُ الْحَاجُّ غَيْرَ أَلَّا تَطُوفِي بِالْبَيْتِ حَتَّى تَطْهُرِي».

Profetul (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a spus Aişei atunci când aceasta se afla

la menstruație în timpul pelerinajului: „Fă ceea ce trebuie să facă un pelerin, dar nu înconjura Kaabah (tauaf) până când nu te-ai purificat.”

Restul acțiunilor, precum alergatul între As-Safa și Al-Marwah, statul pe Muntele Arafat, petrecerea nopții la Muzdalifah și Mina, aruncatul pietricelelor și a altor ritualuri din cadrul Pelerinajului Mare (Hajj) și cel Mic (Umrah) sunt permise. Astfel că, dacă o femeie înconjoară Kaabah (Tauaf) în stare de puritate și ciclul său menstrual începe imediat după ce termină acest lucru sau în timpul de Sa'i, atunci ea nu mai are această obligație.

4. Tauaful de rămas bun: Dacă o femeie îndeplinește ritualurile de Hajj și Umrah, iar apoi îi vine menstruația înainte ca ea să plece către țara sau orașul ei, iar menstruația ei continuă până când aceasta pleacă, atunci ea pleacă fără a îndeplini tauaful de rămas bun. Aceasta este în conformitate cu hadisul lui Ibn Abbas (Allah să fie mulțumit de el) care a spus: „Oamenilor li s-a poruncit să îndeplinească Tauaf al Wida' (rămas bun) drept ultimul lucru înainte de a pleca din Mecca, cu excepția femeilor aflate la menstruație.” [Convenit]

Nu este recomandat ca o femeie aflată la menstruație să facă suplicații (duaa) la ușa Moscheii al Haram, deoarece acest lucru nu ne este relatat de la profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), iar actele de

adorare sunt bazate pe ceea ce a fost relatat. Dimpotrivă, ceea ce ne-a fost relatat de Profet (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ilustrează contrarul.

فَفِي قِصَّةِ صَفِيَّةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، حِينَ حَاضَتْ بَعْدَ طَوَافِ الْإِفَاضَةِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَهَا: «فَلْتَنْفِرْ إِذًا». مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

În ceea ce o priveşte pe Safiya (Allah să fie mulţumit de ea), atunci când i-a venit menstruaţia după Tauaf al Ifadah (Tauaful obligatoriu), Profetul (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a spus: „Îndepărtează-te, atunci.” Convenit

Nu i-a spus să se ducă la uşa moscheii, chiar dacă ea ar fi avut un motiv legitim. În ceea ce priveşte tauaf pentru Hajj sau Umrah, ea trebuie să-l facă atunci când se purifică.

5. Menstruaţia şi statul în moschee: Îi este interzis unei femei aflate la menstruaţie să stea în moschee (chiar şi în locul de rugăciune pentru Eid).

لِحَدِيثِ أُمِّ عَطِيَّةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّهَا سَمِعَتِ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «يَخْرُجُ الْعَوَاتِقُ وَذَوَاتُ الْخُدُورِ وَالْحُيَّضُ». وَفِيهِ: «يَعْتَزِلُ الْحُيَّضُ الْمُصَلَّى». مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

Conform hadisului lui Umm Attia (Allah să fie mulţumit de ea) care l-a auzit pe Profet (pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) spunând: „Fecioarele şi cele ajunse la pubertate şi femeile aflate la menstruaţie să iasă din casele lor - este vorba despre vremea rugăciunii de Sărbătoare, de

Eid al Fitr şi Eid al Adha - şi să ia parte şi să fie martore la rugile şi faptele bune al musulmanilor, iar femeile aflate la menstruaţie să stea departe de locul de rugăciune." Convenit

6. Menstruaţia şi contactul sexual: Îi este interzis unei femei aflate la menstruaţie să aibe contact sexual.

﴿وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلْمَحِيضِۖ قُلْ هُوَ أَذًى فَٱعْتَزِلُواْ ٱلنِّسَآءَ فِى ٱلْمَحِيضِ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهُرْنَ...﴾

Allah Preaînaltul spune: „Te întreabă despre menstruaţie. Spune: „Acesta este un rău, aşadar staţi departe de soţiile voastre în timpul menstruaţiei. Şi nu vă apropiaţi de ele până când nu vor fi pure..." (Coran, 2:222) „despre menstruaţie" se referă la perioada menstruaţiei, iar „staţi departe de soţiile voastre" se referă la locul interzis unui contact sexual, vaginul.

وَلِقَوْلِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «اصْنَعُوا كُلَّ شَيْءٍ إِلَّا النِّكَاحَ». يَعْنِي: الْجِمَاعَ. رَوَاهُ مُسْلِمٌ

Profetul (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Faceţi orice, cu excepţia contactului sexual." Relatat de Muslim Şi toţi musulmanii sunt de acord că este interzis contactul sexual în vagin cu o femeie aflată la menstruaţie.

Nu este permis pentru cineva care crede în Allah şi în Ziua Judecăţii să se angajeze într-un astfel de

act interzis de Cartea lui Allah, Coranul şi de Sunnah mesagerului Său, Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) şi de consensul musulmanilor. Imam Şafi'i a spus în al-Majmoo ', Şarh al - Muhaddhab , p. 374 , c2 : „Cel care face un astfel de act, a făcut un păcat mare." Alţi învăţaţi au spus: „Cel care consideră că este permis contactul sexual în vagin cu o femeie aflată la menstruaţie, ar trebui considerat ca fiind necredincios (kafir)." Al-Nawawi

Pentru a înlătura dorinţa sexuală, sunt permise sărutările, îmbrăţişările şi atingerea cu penisul în alte locuri decât părţile intime. Este important totuşi ca soţul să nu se apropie de zona dintre genunchi şi buric fără a pune un acoperământ (o barieră).

لِقَوْلِ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: «كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْمُرُنِي فَأَتَّزِرُ، فَيُبَاشِرُنِي وَأَنَا حَائِضٌ». مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

aşa cum Aişa (Allah să fie mulţumit de ea) a spus: „Profetul (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) îmi spunea să pun pe mine un Izar (un fel de îmbrăcăminte purtată mai jos de talie) şi apoi mă dezmierda în timp ce eu eram la menstruaţie." (Convenit)

7. Menstruaţia şi divorţul: Este interzis ca un bărbat să divorţeze de soţia sa dacă aceasta se află la menstruaţie.

Allah Preaînaltul a spus:

﴿يَاأَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاء فَطَلِّقُوهُنَّ لِعِدَّتِهِنَّ...﴾

„O, Profetule! Dacă [voi, musulmanilor] divorțați de femei, atunci despărțiți-vă de ele după timpul de așteptare prescris pentru ele...” (Coran, 65:1) Însemnând că la momentul divorțului, soția trebuie să se afle în condiții ce îi pot determina perioada de așteptare (idda). Ea este fie pură (după menstruație sau înainte de un contact sexual), fie însărcinată. Dacă ea este divorțată în timp ce se află la menstruație, menstruația ei nu ar fi considerată ca făcând parte din perioada de așteptare (idda) și astfel ea ar pierde determinarea corectă a perioadei de așteptare (idda). Iar dacă e divorțată în stare de puritate după un contact sexual, atunci ea nu poate fi sigură de perioada ei de așteptare (idda ei) dacă este sau nu însărcinată. Astfel, din cauza lipsei de certitudine cu privire la tipul perioadei de așteptare (idda), este interzis ca un bărbat să își divorțeze soția până când condiția sa, (pură sau însărcinată) devine clară.

Conform versetului anterior, este interzis ca o femeie aflată la menstruație să fie divorțată.

وَلِمَا ثَبَتَ فِي الصَّحِيحَيْنِ وَغَيْرِهِمَا مِنْ حَدِيثِ ابْنِ عُمَرَ: «أَنَّهُ طَلَّقَ امْرَأَتَهُ وَهِيَ حَائِضٌ، فَأَخْبَرَ عُمَرُ بِذَلِكَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَتَغَيَّظَ فِيهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَقَالَ: مُرْهُ فَلْيُرَاجِعْهَا، ثُمَّ لِيُمْسِكْهَا حَتَّى تَطْهُرَ، ثُمَّ تَحِيضَ، ثُمَّ

تَطْهُرَ، ثُمَّ إِنْ شَاءَ أَمْسَكَ بَعْدُ، وَإِنْ شَاءَ طَلَّقَ قَبْلَ أَنْ يَمَسَّ، فَتِلْكَ الْعِدَّةُ الَّتِي أَمَرَ اللَّهُ أَنْ تُطَلَّقَ لَهَا النِّسَاءُ».

Este confirmat că „Ibn Omar (Allah să fie mulţumit de el) şi-a divorţat soţia atunci când aceasta se afla la menstruaţie. Omar i-a spus Profetului (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), iar el s-a mâniat pe el şi a spus: «Să se ducă înapoi la ea până când aceasta devine pură, are menstruaţie şi iar devine pură. Abia atunci el poate divorţa de ea fără să o atingă, dacă acesta doreşte. Aceasta este perioada de aşteptare (idda) în care Allah a poruncit ca femeile să fie divorţate.»” Aşadar, dacă un bărbat îşi divorţează soţia în timp ce aceasta se află la menstruaţie, el este un păcătos şi trebuie să se căiască la Allah Preaînaltul şi să îşi corecteze decizia deoarece divorţul nu s-a produs conform poruncilor lui Allah Preaînaltul şi a Mesagerului Său (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). El poate să nu divorţeze de ea sau să divorţeze înainte de a avea contact sexual cu ea. Există trei situaţii care permit divorţul în timpul menstruaţiei:

Prima: Divorţul a avut loc înainte ca cei doi soţi să aibă vreun contact sexual sau să fie singuri. Deoarece nu există o perioadă de aşteptare (idda), divorţul ei nu poate fi disputat de următorul verset.

﴿...فَطَلِّقُوهُنَّ لِعِدَّتِهِنَّ...﴾

Pentru că Allah Preaînaltul a spus: „divorţaţi de femei, atunci despărţiţi-vă de ele după timpul de aşteptare prescris pentru ele...” (Coran, 65:1)

A doua: Dacă menstruaţia are loc în timpul sarcinii, iar motivul pentru aceasta a fost explicat anterior (perioada ei de aşteptare - idda - este legată de sarcină şi nu de menstruaţie).

A treia: Dacă divorţul a fost făcut în schimbul a ceva (al-Khul'). Atunci nu este niciun păcat pentru bărbat să divorţeze de soţia sa în timpul menstruaţiei.

Dacă, de exemplu, există certuri continue între soţi, atunci soţul poate accepta ceva în schimbul divorţului soţiei sale. Iar acest lucru este permis chiar dacă ea se află la menstruaţie.

لِحَدِيثِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ امْرَأَةَ ثَابِتِ بْنِ قَيْسِ بْنِ شَمَّاسٍ جَاءَتْ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي مَا أَعْتِبُ عَلَيْهِ فِي خُلُقٍ وَلَا دِينٍ، وَلَكِنْ أَكْرَهُ الْكُفْرَ فِي الْإِسْلَامِ. فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَتَرُدِّينَ عَلَيْهِ حَدِيقَتَهُ؟» قَالَتْ: نَعَمْ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «اقْبَلِ الْحَدِيقَةَ، وَطَلِّقْهَا تَطْلِيقَةً». [رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ].

Conform hadisului lui Ibn Abbas (Allah să fie mulţumit de el) în care soţia lui Thabit bin Qais bin Shammas s-a dus la Profet (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) şi a spus: „O Mesager al lui Allah! Nu îl învinovăţesc cu nimic pe Thabit, nici în caracterul său, nici în religia sa, dar ca şi musulmană nu îmi place să mă comport într-o

manieră neislamică (dacă continui să rămân cu el).” Atunci Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Îi vei da înapoi grădina pe care ai primit-o (drept mahr)?” Ea a spus: „Da.” Atunci Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a spus lui Thabit: „O Tabhit, primește grădina înapoi și divorțează de ea.” [Bukhari] Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu a întrebat dacă ea se afla sau nu la menstruație. În aceste circumstanțe, de nevoie reală, soția poate cere divorțul indiferent dacă se află sau nu la menstruație.

Scrie în Al-Mughni, justificând permisiunea divorțului khul’ în timpul menstruației, pg.52, c.7: „Divorțul în timpul menstruației i-ar putea face rău femeii din cauza perioadei sale prelungite de așteptare (idda). Pe de altă parte, dauna rezultată ca urmare a vreunui tratament rău este mult mai mare decât răul adus de prelungirea perioadei de așteptare (idda) și astfel este mai urgent a-l înlătura printr-un divorț. Din acest motiv, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu a întrebat dacă femeia se afla sau nu la menstruație.”

În ceea ce privește realizarea unui contract de căsătorie cu o femeie aflată la menstruație, acest lucru este permis deoarece nu există nicio dovadă care să indice contrariul. Însă soțul este sfătuit să nu stea singur cu ea până când aceasta nu se

purifică după menstruaţie, dacă ştie că nu îşi poate stăpâni dorinţele sexuale.

8: Menstruaţia şi perioada de aştepare (idda): dacă soţul divorţează de soţia sa după primul contact sexual sau după ce cuplul a petrecut un răstimp impreună singuri, atunci ea trebuie să aştepte o perioadă de trei menstruaţii complete, dacă ea este o femeie care menstruează şi nu este însărcinată.

﴿وَٱلۡمُطَلَّقَٰتُ يَتَرَبَّصۡنَ بِأَنفُسِهِنَّ ثَلَٰثَةَ قُرُوٓءٖ...﴾

Allah Preaînaltul a spus: „Femeile divorţate trebuie să aştepte trei menstruaţii...” (Coran, 2:228) Însemnând trei cicluri menstruale. Dacă ea este însărcinată, atunci perioada ei de aşteptare este întreaga sarcină, fie că este o perioadă scurtă sau lungă,

﴿...وَأُوْلَٰتُ الأَحۡمَالِ أَجَلُهُنَّ أَن يَضَعۡنَ حَمۡلَهُنَّ...﴾

pentru că Allah Preaînaltul a spus: „...Iar termenul pentru cele care sunt însărcinate este până ce ele nasc...” (Coran, 65:4) Iar dacă femeia nu are menstruaţie, de exemplu o fată a cărei menstruaţie nu a început încă sau o femeie care este la menopoauză sau a trecut printr-o operaţie de histerectomie, fiindu-i înlăturat uterul şi ovarele, atunci perioada de aşteptare în aceste cazuri este de 3 luni.

﴿وَاللَّائِي يَئِسْنَ مِنَ الْمَحِيضِ مِن نِّسَائِكُمْ إِنِ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَاللَّائِي لَمْ يَحِضْنَ...﴾

Pentru că Allah Preaînaltul spune: „Şi dacă aveţi îndoieli în privinţa perioadei de aşteptare pentru femeile care nu mai au menstruaţie, aceasta este pentru ele de trei luni şi asemenea pentru cele ce nu au încă menstruaţie...” (Coran, 65:4) Iar dacă este o femeie care are menstruaţie, dar menstruaţia ei s-a oprit din motive precum o boală sau alăptare, atunci ea va rămâne în perioada de aşteptare, chiar dacă aceasta se va prelungi, până când va avea din nou menstruaţie. Dacă motivul a încetat, cu alte cuvinte ea şi-a revenit din boală sau a terminat alăptarea, dar ea încă nu şi-a reînceput menstruaţia, atunci perioada ei de aşteptare este un an începând cu momentul în care motivul a încetat. Aceasta este opinia cea corectă ce se potriveşte legilor islamice. Cazul acestei femei este similar cu femeile care, dintr-un motiv necunoscut, nu mai au menstruaţie. Perioada ei de aşteptare este un an: 9 luni în caz de o posibilă sarcină şi 3 luni pentru perioada de aşteptare originală.

Dar dacă divorţul a avut loc după stabilirea contractului de căsătorie, dar înainte ca cei doi să fie singuri sau să aibă un contact sexual, atunci nu mai există perioadă de aşteptare.

﴿يَاأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِن قَبْلِ أَن تَمَسُّوهُنَّ

فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُّونَهَا...﴾

Pentru că Allah Preaînaltul spune: „O, voi cei care credeți! Dacă vă căsătoriți cu dreptcredincioase și apoi divorțați de ele, înainte să le fi atins, voi nu le puteți impune o perioadă de așteptare....” (Coran, 33:49)

9: Hotărârea de nevinovăție a uterului, adică lipsa sarcinii, iar acest lucru este necesar de stabilit ori de câte ori este nevoie să se pronunțe nevinovăția uterului și anume în următoarele situații:

Inclusiv: dacă o persoană înrudită cu o femeie căsătorită moare, iar el are o moștenire, iar o posibilă sarcină poate afecta distribuirea moștenirii. Soțul ei nu ar trebui să aibă contact sexual cu ea până când aceasta fie are menstruație, indicând că uterul ei nu are o sarcină și astfel nu se aplică nicio moștenire, fie sarcina ei la momentul morții persoanei ce urmează a fi moștenită este dovedită în mod clar, iar în acest caz distribuirea moștenirii va ține cont de nou născut.

10. Obligația de a face Ghusl: o femeie trebuie să facă o baie generală (ghusl) pentru a-și purifica întregul corp la sfârșitul perioadei menstruale.

لِقَوْلِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِفَاطِمَةَ بِنْتِ أَبِي حُبَيْشٍ: «فَإِذَا أَقْبَلَتِ الْحَيْضَةُ فَدَعِي الصَّلَاةَ، وَإِذَا أَدْبَرَتْ فَاغْتَسِلِي وَصَلِّي» [رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ].

Acest lucru este în concordanță cu ceea ce i-a

spus Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) Fatimei bint Abi Hubaiș: „Nu mai efectua rugăciunea atunci când îți vine menstruația, iar când ți se termină, fă baia rituală, apoi îndeplinește rugăciunea.” (Bukhari)

Minimul necesar atunci când se face ghusl este spălarea întregului corp, inclusiv scalpul. Cea mai bună metodă de a face ghusl este cea descrisă de Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în hadisul:

«عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَيْثُ سَأَلَتْهُ أَسْمَاءُ بِنْتُ شَكَلٍ عَنْ غُسْلِ الْمَحِيضِ، فَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «تَأْخُذُ إِحْدَاكُنَّ مَاءَهَا وَسِدْرَتَهَا فَتَطَهَّرُ فَتُحْسِنُ الطُّهُورَ، ثُمَّ تَصُبُّ عَلَى رَأْسِهَا فَتَدْلُكُهُ دَلْكًا شَدِيدًا، حَتَّى تَبْلُغَ شُؤُونَ رَأْسِهَا، ثُمَّ تَصُبُّ عَلَيْهَا الْمَاءَ، ثُمَّ تَأْخُذُ فُرْصَةً مُمَسَّكَةً - أَيْ: قِطْعَةَ قُمَاشٍ فِيهَا مِسْكٌ - فَتَطَهَّرُ بِهَا»، فَقَالَتْ أَسْمَاءُ: كَيْفَ تَطَهَّرُ بِهَا؟ فَقَالَ: «سُبْحَانَ اللَّهِ!»، فَقَالَتْ عَائِشَةُ لَهَا: تَتَبَّعِينَ أَثَرَ الدَّمِ». [رَوَاهُ مُسْلِمٌ].

S-a relatat de la profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) că Asma bint Șikl a întrebat despre baia rituală (ghusl) de după oprirea menstruației. Iar el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Folosiți apă cu frunze de lotus și să vă curățați bine, apoi să turnați apă peste cap și să frecați părul cu degetele până când aceasta ajunge la rădăcinile părului. Apoi luați o bucată de pânză cu mosc și să vă curățați cu ea.” Asma a spus: „Cum ne curățăm cu

ea?" El (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Slavă lui Allah! Ar trebui să vă curăţaţi cu ea!" Atunci Aişa i-a spus femeii: „De urmele de sânge." (Muslim)

Nu este necesar ca femeia să îşi despletească părul, decât dacă este împletit foarte strâns, iar apa nu ar putea ajunge la rădăcinile firului de păr.

لِمَا فِي صَحِيحِ مُسْلِمٍ مِنْ حَدِيثِ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّهَا سَأَلَتِ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ: إِنِّي امْرَأَةٌ أَشُدُّ شَعْرَ رَأْسِي، أَفَأَنْقُضُهُ لِغُسْلِ الْجَنَابَةِ؟ وَفِي رِوَايَةٍ: لِلْحَيْضَةِ وَالْجَنَابَةِ؟ فَقَالَ: «لَا، إِنَّمَا يَكْفِيكِ أَنْ تَحْثِيَ عَلَى رَأْسِكِ ثَلَاثَ حَثَيَاتٍ، ثُمَّ تُفِيضِينَ عَلَيْكِ الْمَاءَ فَتَطْهُرِينَ».

Umm Salamah (Allah să fie mulţumit de ea) l-a întrebat pe Profet (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa): „Eu am părul împletit. Trebuie oare să îl desfac pentru a face baie generală în urma contactului sexual (în altă relatare în urma menstruaţiei)?" El (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Nu, este suficient să îţi torni cu pumnul apă de 3 ori pe cap şi vei fi purificată."

Dacă femeia devine pură în timpul perioadei de rugăciune, ea trebuie să se grăbească şi să facă ghusl pentru a putea efectua rugăciunea la timp. Dacă se află în călătorie, iar apa nu este disponibilă sau i-ar putea aduce vreun rău dacă ar folosi-o (din cauza unei răni sau boli etc), atunci ea poate face Tayammum (abluţiune uscată) până când aceste

cauze dispar, situație în care trebuie să facă o baie generală (ghusl).

Unele femei termină menstruația în timpul unei rugăciunii, dar amână să facă baia generală (ghusl) și nu se purifică în timp pentru rugăciune, spunând că nu au posibilitatea de a împlini baia rituală pe îndelete. Dar acest lucru nu reprezintă niciun pretext, și nici o scuză validă. Pentru că ea ar putea să îndeplinească cerințele minime ale băii generale (ghusl) și să efectueze rugăciunea la timp, iar atunci când are mai mult timp să facă o baie completă.

Capitolul 5: Legile metroragiei (istihadah)

Metroragia (Istihaadah) reprezintă sângerarea vaginală care poate fi continuă sau care se poate opri pentru o perioadă scurtă de timp, cum ar fi o zi sau două pe lună.

1. Sângerarea care nu se oprește niciodată. Dovezile pentru această situație se găsesc în ceea ce a fost dovedit în Sahih Al-Bukhari sub autoritatea Aișei (Allah să fie mulțumit de ea) care a relatat că:

«قَالَتْ فَاطِمَةُ بِنْتُ أَبِي حُبَيْشٍ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي لَا أَطْهُرُ». وَفِي رِوَايَةٍ: «أُسْتَحَاضُ فَلَا أَطْهُرُ».

Fatima bint Abi Hubaiș i-a spus Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa): „O Mesager al lui Allah, eu nu mă curățesc (adică

sângerea mea nu se opreşte)", iar într-o altă relatare: „Am sângerare continuă (între menstruaţii) şi nu devin pură."

Iar dovada pentru cel de-al doilea caz, în care sângerarea nu se opreşte decât pentru puţin timp, este hadisul lui Hamna bint Jahş, care s-a dus la Profet (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) şi i-a spus:

«يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي أُسْتَحَاضُ حَيْضَةً كَثِيرَةً شَدِيدَةً». [الْحَدِيثُ.. رَوَاهُ أَحْمَدُ وَأَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ وَصَحَّحَهُ، وَنُقِلَ عَنِ الْإِمَامِ أَحْمَدَ تَصْحِيحُهُ، وَعَنِ الْبُخَارِيِّ تَحْسِينُهُ].

„O, Mesager al lui Allah, eu menstruez mult, sângerarea este abudentă." (Hadisul a fost relatat de Ahmad, Abu Dawud şi Al-Tirmidhi, transmis cu autoritatea Imamului Ahmad şi autentificat de Al-Bukhari.)

Cazuri ale metroragiei (istihaadah):

Metroragia (istihaadah) are trei cazuri:

Primul caz: Femeia avea o menstruaţie regulată înainte de metroragie (istihaadah). În acest caz femeia se raportează la perioada de menstruaţie cunoscută şi aplică toate regulile cu privire la rugăciune, post etc. Sângerarea în alte zile decât zilele de menstruaţie sunt considerate a fi metroragie (istihaadah).

De exemplu, o femeie care are menstruaţia timp de 6 zile la începutul fiecărei luni. Apoi începe să

aibă o sângerare prelungită. Pentru această femeie, perioada ei de menstruație este primele 6 zile ale lunii, iar ceea ce urmează dupa această perioadă se consideră a fi metroragie (istihaadah).

لِحَدِيثِ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ فَاطِمَةَ بِنْتَ أَبِي حُبَيْشٍ قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي أُسْتَحَاضُ فَلَا أَطْهُرُ، أَفَأَدَعُ الصَّلَاةَ؟ قَالَ: «لَا، إِنَّ ذَلِكِ عِرْقٌ، وَلَكِنْ دَعِي الصَّلَاةَ قَدْرَ الْأَيَّامِ الَّتِي كُنْتِ تَحِيضِينَ فِيهَا، ثُمَّ اغْتَسِلِي وَصَلِّي». رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ.

Acest lucru este în conformitate cu hadisul Aișei, care a relatat că: „Fatima bint Abi Hubaiș i-a spus Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa): Am o sângerare continuă (între menstruatii) și nu devin pură. Să nu mai îndeplinesc rugăciunea? El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: Nu, sângerarea asta este de la un vas de sânge. Nu efectua rugăciunea în zilele în care aveai menstruația în mod obișnuit și apoi fă o baie generală (ghusl) și roagă-te." (Al-Bukhari)

وَفِي صَحِيحِ مُسْلِمٍ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لِأُمِّ حَبِيبَةَ بِنْتِ جَحْشٍ: «امْكُثِي قَدْرَ مَا كَانَتْ تَحْبِسُكِ حَيْضَتُكِ، ثُمَّ اغْتَسِلِي وَصَلِّي».

Iar în Sahih Muslim: Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a spus lui Umm Habibah bint Jahș, care avea o sângerare continuă: „Oprește-te de la rugăciune în timpul perioadei de menstruație, apoi fă baia generală (ghusl) și roagă-te.” Astfel că, o femeie care a avut o menstruație regulată timp de câteva zile, ar trebui să urmeze regulile cu privire la menstruație pentru

acele zile, apoi să facă o baie generală (ghusl) și să se roage.

Al doilea caz: femeia nu își cunoștea perioada de menstruatie înainte de a avea metroragie (istihaadah), cu alte cuvinte ea a avut metroragie încă de când a început să aibă menstruație. În acest caz ea trebuie să recurgă la diferențiere, menstruația ei este ceea ce se distinge prin culoarea mai închisă a sângelui, consistentă mai vâscoasa sau miros caracteristic, pentru care regulile menstruației sunt dovedite; și orice altă sângerare este istihaadah, pentru care sunt dovedite regulile istihaadah.

De exemplu: O femeie are o sângerare continuuă, dar observă că în primele 10 zile sângele are o culoare închisă, dar în restul zilelor are o culoare roșu-aprins. Sau sângele eliminat este mai gros în primele 10 zile, iar în restul zilelor este mai subțire. Sau în primele 10 zile are un miros caracteristic menstruației, iar în restul zilelor nu mai are miros. Așadar aceste zece zile sunt considerate a fi perioada de menstruație, iar sângele care curge după aceste zile este considerat a fi metroragie (istihaadah).

لِقَوْلِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِفَاطِمَةَ بِنْتِ أَبِي حُبَيْشٍ: «إِذَا كَانَ دَمُ الْحَيْضَةِ فَإِنَّهُ أَسْوَدُ يُعْرَفُ، فَإِذَا كَانَ ذَلِكِ فَأَمْسِكِي عَنِ الصَّلَاةِ، فَإِذَا كَانَ الْآخَرُ فَتَوَضَّئِي وَصَلِّي؛ فَإِنَّمَا هُوَ عِرْقٌ». [رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالنَّسَائِيُّ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ وَالْحَاكِمُ].

Profetul (Pacea şi binecuvântarea lui Allah) i-a spus Fatimei bint Abi Jahş: „Dacă sângele menstruaţiei este negru şi poate fi recunoscut, atunci nu te mai ruga când acesta apare, dar când curge un altfel de sânge, spală-te şi roagă-te, deoarece este cauzat de un vas de sânge”. (Relatat de Abu Dawud şi An-Nasa’i şi autentificat de Ibn Habban şi Al-Hakim) Învăţaţii (Allah să fie mulţumit de ei) au urmat acest hadis şi este acceptat a se face referire la el atunci când vine vorba de menstruaţia femeilor.

Cel de-al treilea caz: Femeia nu are o perioada cunoscută de menstruaţie şi nu prezintă caracteristicile menţionate mai sus. Sângerarea este continuă din momentul în care vede pentru prima dată sângele şi nu poate face diferenţa între menstruaţie si metroragie (istihaadah). În acest caz, femeia ar trebui să considere drept menstruaţie numărul de zile întâlnit la majoritatea femeilor: 6-7 zile pe lună, începând cu ziua în care vede sângerarea. Sângerarea de după această perioadă ar trebui considerată metroragie (istihaadah).

De exemplu: O femeie vede că sângerează pentru prima dată în ziua a 15-a a lunii şi continuă să sângereze, iar ea nu poate face diferenţa în ceea ce priveşte culoarea, mirosul sau densitatea sângelui. Ea ar trebui să considere menstruaţia ei a fi 6-7 zile

începând cu ziua a 15-a a fiecărei luni.

لِحَدِيثِ حَمْنَةَ بِنْتِ جَحْشٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّهَا قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي أُسْتَحَاضُ حَيْضَةً كَبِيرَةً شَدِيدَةً، فَمَا تَرَى فِيهَا؟ قَدْ مَنَعَتْنِي الصَّلَاةَ وَالصِّيَامَ، فَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَنْعَتُ لَكِ (أَصِفُ لَكِ اسْتِعْمَالَ) الْكُرْسُفَ (وَهُوَ الْقُطْنُ)، تَضَعِينَهُ عَلَى الْفَرْجِ، فَإِنَّهُ يُذْهِبُ الدَّمَ»، قَالَتْ: هُوَ أَكْثَرُ مِنْ ذَلِكَ. وَفِيهِ قَالَ: «إِنَّمَا هَذِهِ رَكْضَةٌ مِنْ رَكْضَاتِ الشَّيْطَانِ، فَتَحَيَّضِي سِتَّةَ أَيَّامٍ أَوْ سَبْعَةً فِي عِلْمِ اللَّهِ تَعَالَى، ثُمَّ اغْتَسِلِي حَتَّى إِذَا رَأَيْتِ أَنَّكِ قَدْ طَهُرْتِ وَاسْتَنْقَأْتِ، فَصَلِّي أَرْبَعًا وَعِشْرِينَ أَوْ ثَلَاثًا وَعِشْرِينَ لَيْلَةً وَأَيَّامَهَا، وَصُومِي». الْحَدِيثُ. [رَوَاهُ أَحْمَدُ وَأَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ وَصَحَّحَهُ، وَنُقِلَ عَنْ أَحْمَدَ أَنَّهُ صَحَّحَهُ، وَعَنِ الْبُخَارِيِّ أَنَّهُ حَسَّنَهُ].

Acest lucru este în concordanţă cu hadisul lui Hamna bint Jahş (Allah să fie mulţumit de ea) care a spus: „O Mesager al lui Allah, sunt o femeie care are o menstruaţie abundentă şi severă. Ce spui despre asta? M-a împiedicat din a mă ruga şi a ţine post." El (Pacea şi binecuvântarea lui Allah) a spus: „Îţi recomand să foloseşti o bucată de bumbac în zonele intime pentru a absorbi sângele." Ea a spus: „Este mai multă decât atât." Iar el (Pacea şi binecuvântarea lui Allah) a spus: „Aceasta este doar o ispitire de la Satana, astfel că urmează legile menstruaţiei pentru 6 sau 7 zile, apoi spală-te până când vezi că te-ai curăţat şi roagă-te 23 sau 24 de zile şi ţine post. (Relatat de Ahmad, Abu Dawud şi al-Tirmidhi cu autoritatea lui Ahmad şi a lui al-Bukhari).

Profetul (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie

asupra sa) nu a spus „6 sau 7 zile” pentru ca fiecare să aleagă, ci pentru sârguință. Ea trebuie să se intereseze și să afle printre femei care este mai aproape de ea la vârsta, structura corpului, număr de copii, etc. Dacă femeia cea mai asemănătoare cu ea era una a cărei menstruație ține 6 zile, ea trebuia să ia acea perioadă drept referință. Este la fel de adevărat și în cazul în care menstruația ei ar fi ținut 7 zile.

Femeia a cărei condiție este similară metroragiei (istihaadah):

Este posibil ca o femeie să aibă un motiv ce necesită sângerarea din vagin, de exemplu o operație la uter. Există două situații:

Prima situație: Femeia știe că după operație (de exemplu histerectomie) ea nu va mai avea menstruație. În acest caz, regulile metroragiei (istihaadah) nu pot fi aplicate. Dacă vede sânge, atunci se aplică legile secreției gălbuie, maronie sau umede. Astfel ea trebuie să continue să țină post și să îndeplinească rugăciunea și nu îi este interzis să aibă contact sexual și nici nu trebuie să facă baie totală(ghusl). Însă ea trebuie să se spele, să se curețe, să pună o bucată de material (absorbant) și să facă abluțiunea înainte de rugăciunile obligatorii și cele voluntare.

A doua situație: Nu este sigur că menstruația ei se va opri după operație, ci mai degrabă există

posibilitatea ca femeia să menstrueze după aceasta. În acest caz se aplică legile metroragiei (istihaadah) ca urmare a hadisului Profetului (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa):

«إِنَّمَا ذَلِكِ عِرْقٌ وَلَيْسَ بِالْحَيْضَةِ، فَإِذَا أَقْبَلَتِ الْحَيْضَةُ فَاتْرُكِي الصَّلَاةَ».

„Este de la un vas de sânge, astfel că atunci când începe adevărata menstruaţie, opreşte-te din a face rugăciunile, iar atunci când sângele se opreşte, spală sângele de pe corpul tău (baie totală- ghusl) şi fă rugăciunile." Cuvintele lui „atunci când începe adevărata menstruaţie" indică faptul că legile pentru o femeie Mustahadah (care are metroragie) se aplică în cazul unei femei care ar putea avea menstruaţie (cu un început şi un sfârşit). Însă pentru femeia care nu are menstruaţie, sângele ei este de la un vas de sânge.

Legile metroragiei (istihaadah)

A fost explicat anterior atunci când sângele este considerat menstruaţie şi când metroragie (istihaadah), când se aplică legile pentru menstruaţie şi când cele pentru metroragie (istihaadah).

Legile importante cu privire la menstruaţie au fost deja menţionate.

În ceea ce priveşte legile cu privire la metroragie (istihaadah) sunt aceleaşi ca cele ale purităţii. Nu există nicio diferenţă între o femeie cu istihaadah şi o femeie pură, cu excepţia:

1. Este obligatoriu pentru femeia cu metroragie (istihaadah) să efectueze abluțiunea pentru fiecare rugăciune,

لِقَوْلِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِفَاطِمَةَ بِنْتِ أَبِي حُبَيْشٍ: «ثُمَّ تَوَضَّئِي لِكُلِّ صَلَاةٍ». رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ فِي بَابِ غَسْلِ الدَّمِ.

deoarece Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a spus Fatimei bint Abi Hubaiș: „Atunci îndeplinește abluțiunea pentru fiecare rugăciune." Al-Bukhari a relatat acest hadis în capitolul despre spălarea sângelui. Aceasta înseamnă că ea face abluțiunea doar atunci când începe timpul rugăciunii și nu înainte. Dar dacă rugăciunea nu este obligatorie, atunci poate să facă abluțiunea când aceasta dorește să o facă.

2. Înainte de a face abluțiunea ea trebuie să își spele urmele de sânge și să își acopere părțile intime cu o bucată de bumbac sau un absorbant

لِقَوْلِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِحَمْنَةَ: «أَنْعَتُ لَكِ الْكُرْسُفَ فَإِنَّهُ يُذْهِبُ الدَّمَ». قَالَتْ: فَإِنَّهُ أَكْثَرُ مِنْ ذَلِكَ. قَالَ: «فَاتَّخِذِي ثَوْبًا». قَالَتْ: هُوَ أَكْثَرُ مِنْ ذَلِكَ. قَالَ: «فَتَلَجَّمِي». الْحَدِيثُ.

deoarece Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a spus lui Hamna bint Jaș: „Folosește bumbac pentru că el absoarbe sângele." Ea a spus: „este prea mult sânge". El a spus: „folosește o bucată de material." Ea a spus: „este prea mult sânge." El a spus „atunci folosește o centură în jurul taliei ce va ține bucata de bumbac

strânsă de părţile tale intime.” Nimic din ce curge apoi nu reprezintă niciun prejudiciu, pentru că Profetul (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a spus Fatimei bint Abi Hubaiş:

«اجْتَنِبِي الصَّلَاةَ أَيَّامَ حَيْضِكِ، ثُمَّ اغْتَسِلِي وَتَوَضَّئِي لِكُلِّ صَلَاةٍ، ثُمَّ صَلِّي، وَإِنْ قَطَرَ الدَّمُ عَلَى الْحَصِيرِ». [رَوَاهُ أَحْمَدُ وَابْنُ مَاجَهْ].

„Nu îndeplini rugăciunea în acele zile obişnuite ale menstruaţiei, apoi spală-te şi fă abluţiunea pentru fiecare rugăciune şi roagă-te, chiar dacă ar fi ca sângele sa picure pe covoraş.” (Relatat de Ahmad şi Ibn Majah)

3. Contactul sexual: învăţaţii au păreri diferite în ceea ce priveşte permisibilitatea sa. Opinia corectă este că acesta este permis, deoarece în timpul Profetului (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) erau mai multe femei (10 sau mai multe) care i-au adus la cunoştinţă că aveau metroragie (istihaadah) şi nici Allah, nici Trimisul Său nu le-a interzis contactul sexual. De fapt, Allah Preaînaltul a spus: „...staţi departe de soţiile voastre în timpul menstruaţiei” (Coran, 2:222). Acest verset dovedeşte faptul că relaţiile intime trebuie să fie oprite doar în timpul menstruaţiei. Iar din moment ce rugăciunea este permisă în timpul metroragiei (istihaadah), atunci nu ar trebui să fie probleme în ceea ce priveşte contactul sexual. A opri contactul sexual în baza analogiei cu menstruaţia este

incorect, deoarece cele două situaţii nu sunt similare.

Capitolul 6: Legile sângerării post-partum (nifass)

Nifass: sângerarea eliminată de uter datorită naşterii, ce poate avea loc în timpul naşterii, după naştere (post-partum) sau înainte (cu 2 sau 3 zile împreună cu contracţiile).

Şeicul Islamului Ibn Taymiyyah a spus: „Sângele văzut atunci când o femeie începe să aibe contracţii este sângerare post-partum (nifass)". El nu a specificat limita de 2 sau 3 zile. Ceea ce a vrut să spună prin „contracţii" este aceea că ele sunt urmate de o naştere, atlfel sângele eliberat nu este considerat sângerare post-partum (nifass). Învăţaţii au păreri diferite asupra perioadei de timp, dacă există un timp minim sau maxim. Şeicul Taqi al-Din a spus: „Necesitatea nu are nicio limită, dacă o femeie continuă să sângereze mai mult de 40 de zile şi dacă sunt semne care indică că aceasta se va opri (în funcţie de alte sarcini anterioare sau alte semne), atunci ea ar trebui să aştepte până când se opreşte sângele.

Dacă niciunul dintre aceste semne nu sunt regăsite, atunci ea se spală (baia totală) la completarea celor 40 de zile, aceasta fiind perioada

de referinţă pentru majoritatea femeilor. De cealaltă parte, dacă la completarea celor 40 de zile îi vine menstruaţia normală, atunci ea aşteaptă până când se termină aceasta. Dacă sângele continuă după ce s-a încheiat menstruaţia ei regulată, atunci ea urmează regulile metroragiei (istihaadah). Dacă sângerarea ei post-partum se opreşte înainte de perioada de referinţă de 40 de zile şi ea devine pură, atunci trebuie să facă baie generală, să se roage, să ţină post şi poate avea contact sexual cu soţul ei, cu excepţia cazului în care întreruperea durează mai puţin de o zi, pentru care nu există nicio lege, aşa cum scrie în Al-Mughni.

Sângerarea post-partum (nifass) nu este confirmată decât dacă femeia naşte un copil ce are trăsături clare. Dacă ea naşte un făt mic, care nu este dezvoltat şi nu prezintă clar caracteristicile corpului uman, atunci sângerarea nu este considerată a fi post-partum (nifass), ci Irq (sânge de la un vas de sânge). Cea mai mică perioadă în care un embrion se poate dezvolta este de 80 de zile începând cu ziua concepţiei, şi cel mai des este considerată a fi de 90 de zile.

Marele învăţat, Ibn Taymiyyah, a spus: „Dacă înainte de 80/90 de zile femeia observă sângerare şi adiţional are şi contracţii, atunci ea nu trebuie să îi acorde vreo importanţă. Cu alte cuvinte ea continuă să se roage şi să ţină post, dar dacă ea

observă sânge după această perioadă atunci ea se abține de la rugăciune și post. Dacă ea însă naște copilul, iar nou născutul are dezvoltate toate trăsăturile umane, atunci sângerarea ei înainte de 80/90 de zile trebuie considerată sângerare post-partum (nifass) și ea trebuie să își corecteze rugăciunile și postul pierdut. Dacă nou născutul nu are dezvoltate trăsăturile umane, atunci sângerarea ei este considerată sângerare post-partum (nifass) și ea nu trebuie să își recupereze rugăciunile și postul."

Legile sângerării post-partum (nifass)

Legile sângerării post-partum (nifass) sunt aceleași cu legile menstruației, cu excepția:

1. Perioada de așteptare (idda) nu are nicio legătură cu sângerarea post-partum (nifass), ci cu legile divorțului. De exemplu: dacă divorțul a fost declarat înainte de nașterea copilului, atunci perioada ei de așteptare (idda) se încheie la naștere și nu are legătură cu sângerarea post-partum (nifass). Dacă divorțul a fost declarat după naștere, ea așteaptă revenirea menstruației și își calculează perioada de așteptare (idda) așa cum a fost explicat anterior.

2.Perioada în care un soț jură să stea departe de soție; fără să divorțeze de ea este calculată de perioada de menstruație și nu perioada de sângerare post-partum (nifass).

Jurământul (de anulare a căsătoriei sau a relației de cuplu): presupune ca bărbatul să jure că el va renunța la relațiile intime cu soția sa definitiv sau pentru o perioadă mai lungă de patru luni. În cazul în care el a jurat, iar ea a cerut întreținerea relațiilor intime, îi este acordată acestuia o perioadă de patru luni de la momentul jurământului, la sfârșitul căreia el este obligat, fie să reia relațiile intime cu soția sa, fie să se despartă la cererea soției. Dacă în aceast timp femeia s-a aflat în timpul lăuziei, această perioadă nu este socotită ca făcând parte din perioada de patru luni acordată soțului, și durata ei este adăugată perioadei celor patru luni; spre deosebire de perioada scurgerii menstruale care este socotită din cadrul celor patru luni care îi sunt socotite soțului (conform jurământului său).

3. Pubertatea, care are legătură cu menstruația și nu cu sângerarea post-partum (nifass), care are legătură cu sarcina. O femeie nu poate rămâne însărcinată înainte ca organele sale genitale să fie dezvoltate și funcționale. Menstruația și nu sângerarea post-partum indică faptul că pubertatea a fost atinsă.

4. Dacă menstruația se oprește și apoi revine la normal, atunci este menstruație, ca de exemplu dacă perioada ei de menstruație este 8 zile, iar după începutul menstruației femeia vede sângerarea timp de 4 de zile, după care se oprește pentru 2 zile

şi apoi revine şi sângerarea continuă pentru a 7-a sau a 8-a zi. Această revenire este cu siguranţă menstruaţie, iar regulile privind menstruaţia sunt stabilite pentru ea. Dacă sângerearea post-partum (nifass) se opreşte înainte de 40 de zile şi apoi reîncepe în ziua a 40-a, atunci este considerată a fi îndoielnică şi ea trebuie să se roage şi să ţină post. Tot ceea ce îi este interzis unei femei la menstruaţie, îi este interzis şi ei, cu excepţia actelor obligatorii. Ea trebuie să recupereze tot ceea ce se recuperează după menstruaţie. Aceasta este părerea bine cunoscută a juriştilor Hanbali.

Părerea corectă este că dacă sângele revine într-o perioadă ce poate fi perioada de sângerare post-partum (nifass), atunci sângele ei este considerat sângerare post-partum (nifass). Dacă nu, atunci este considerat menstruaţie, doar dacă acesta continuă să curgă şi atunci va fi metroragie (istihaadah).

Această părere este apropiată de cea relatată în Al-Mughni, sub autoritatea Imamui Malik (Allah să aibă milă de el), care a spus: Dacă ea vede sânge la două sau trei zile după ce acesta s-a oprit, atunci este sânge post-partum, altfel este considerat sânge menstrual. Aceasta este şi părerea Şeicului Islamului Ibn Taymiyyah (Allah să aibă milă de el).

Realistic, nu există niciun dubiu cu privire la sânge. Este totuşi o situaţie relativă în care opiniile

oamenilor pot varia în funcţie de cunoaşterea şi înţelegerea lor. Coranul şi Sunnah profetului Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) sunt sursele pentru clarificarea tuturor chestiunilor. Allah nu a făcut obligatoriu pentru cineva să ţină post de două ori sau să facă Tauaf de două ori cu excepţia cazului în care se face o greşeală prima dată şi actele nu pot fi corectate fără a fi refăcute. Totuşi, în cazul în care o persoană îndeplineşte un act cât poate ea mai bine, atunci ea nu mai are nicio responsabilitate.

Aşa cum Allah Preaînaltul spune:

﴿لَا يُكَلِّفُ ٱللَّهُ نَفۡسًا إِلَّا وُسۡعَهَا...﴾

„Allah nu-i impune niciunui suflet decât ceea ce este în putinţa lui” (Coran, 2:286)

Şi a mai spus:

﴿فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ مَا ٱسۡتَطَعۡتُمۡ...﴾

„Deci, fiţi cu frică de Allah atât cât puteţi...” (Coran, 64:16)

5. A cincea diferenţă între menstruaţie şi sângerare post-partum este că, în cazul menstruaţiei, contactul sexual este permis dacă femeia se curăţă înainte de durata normală a menstruaţiei sale, si exista un consens in acest aspect. În ceea ce priveşte perioada postpartum, dacă ea devine pură înainte de patruzeci de zile, soţul ei se abţine de la relaţiile sexuale cu ea,

conform unei binecunoscutei opinii conform căreia acesta este un lucru neplăcut, iar opinia corectă este aceea că nu există niciun impediment în ceea ce privește întreținerea de relații sexuale cu ea. Aceasta este ceea ce spun majoritatea savanților; Pentru că a declara ceva ca fiind neplăcut este o hotărâre legală care necesită dovezi legale. În acest caz nu există nicio dovadă, cu excepția a ceea ce a spus Imam Ahmad: „Soția lui Uthman (fiul lui Abi Al-'Aass) s-a apropiat de el înainte de terminarea perioadei de 40 de zile, iar el i-a spus să nu se apropie de el." Aceasta nu înseamnă că lui nu i-a plăcut ceea ce a făcut ea, ci că poate el a fost grijuliu fiindu-i frică că poate ea nu era sigură dacă era pură de la sângerarea post-partum (nifass) sau dacă sângerarea s-ar putea porni din nou drept urmare a contactului sexual sau a altor motive. Allah știe mai bine.

Capitolul 7: Folosirea mijloacelor de oprire/inducere a menstruației și folosirea mijloacelor de contracepție și de avort

Folosirea de către femeie a oricărei metode ce i-ar putea împiedica menstruația este permisă cu două condiții:

1. Nu există niciun pericol pentru ea, altfel acest

lucru nu este permis,

pentru că Allah Preaînaltul spune:

﴿...وَلَا تُلۡقُواْ بِأَيۡدِيكُمۡ إِلَى ٱلتَّهۡلُكَةِ...﴾

„...nu vă aruncaţi cu propriile voastre mâini pradă pieirii!...” (Coran, 2:195)

﴿...وَلَا تَقۡتُلُوٓاْ أَنفُسَكُمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِكُمۡ رَحِيمٗا﴾

„Şi nu vă ucideţi! Cu adevărat, Allah este cu voi Rahim [Îndurător].” (Coran, 4:29)

2. Este necesară permisiunea soţului în prealabil dacă folosirea metodei îl poate afecta pe acesta. De exemplu, dacă o femeie trece prin perioada ei de aşteptare (Idda), iar soţul este obligat să o întreţină financiar, atunci ei nu îi este permis să îşi prelungească Idda (folosind inhibitori de menstruaţie) pentru a primi mai mulţi bani, decât cu permisiunea sa. La fel, nu este permisă folosirea acestor inhibatori fără permisiunea soţului dacă inhibatorii o vor împiedica din a rămâne însărcinată. Este mai bine ca aceşti inhibatori să nu fie folosiţi decât în condiţiile de mai sus şi atunci când există o nevoie reală, deoarece a merge conform naturii este mai bine pentru sănătatea şi siguranţa femeii.

Folosirea stimulanţilor menstruaţiei este permisă cu două condiţii:

1. Nu trebuie să existe un abuz. De exemplu, pentru a se scuza de la anumite acte de adorare

obligatorii, precum postul în Ramadan sau rugăciunile.

2. Folosirea stimulanţilor trebuie făcută cu permisiunea soţului deoarece prezenţa menstruaţiei împiedică contactul sexual. De asemenea, dacă ea a fost divorţată, atunci soţul ar pierde din dreptul de a o lua înapoi deoarece i-ar grăbi perioada de aşteptare (Idda). Acest lucru se aplică cazului în care divorţul declarat este de tipul revocabil, în care soţul are dreptul de a-şi lua înapoi soţia înainte de terminarea perioadei sale de aşteptare (idda).

Capitolul 8: Folosirea contraceptivelor. Există două tipuri:

1. Pentru a preveni sarcina pe o periodă indefinitiă. Acest lucru nu este permis deoarece duce la scăderea populaţiei musulmane şi este împotriva obiectivului Legii Islamice, creşterea populaţiei musulmane. Femeia nu poate garanta viaţa copiilor existenţi şi astfel, ea poate muri fără a avea copii.

2. Pentru a preveni în mod temporar o sarcină. Acest lucru se aplică dacă o femeie a avut mai multe sarcini şi este extenuată şi şi-ar dori să rămână însărcinată o dată la 2 ani. Acest lucru este permis cu aprobarea soţului atâta timp cât contraceptivele nu-i aduc vreun rău. Companionii obişnuiau să recurgă la coitus interruptus (retragerea penisului

din vagin înainte de ejaculare) iar profetul Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu a înterzis acest lucru.

Folosirea mijloacelor abortive. Acestea sunt de două feluri:

1. Mijloace care au scop eliminarea a ceea ce se află în uterul mamei. Dacă se folosesc după suflarea sufletului în corp, atunci ele sunt în mod clar interzise, deoarece aceasta ar fi precum uciderea unui suflet, iar uciderea unui suflet în mod nedrept este interzis după Coran, Sunnah profetului Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) şi Consensului Musulmanilor. Dacă se folosesc înainte de suflarea sufletului, atunci învăţaţii au păreri diferite. Unii spun că este permis, alţii că este interzis, iar alţii spun că este permis atâta timp cât nu s-a format un Alaqa (cheag), iar sarcina nu are mai mult de 40 de zile. Alţii au spus că este permis atâta timp cât fetusul nu are trăsături umane.

Totuşi este mai bine să nu aibă loc un avort decât atunci când există un motiv legitim, precum sănătatea mamei. Dacă aceasta nu poate să ducă sarcina, atunci avortul este permis atâta timp cât fetusul nu are trăsături umane şi Allah ştie mai bine.

2. Intenţia nu este de a elimina fetusul. Atunci când avortul este făcut la sfârşitul sarcinii, către naştere, atunci este permis atâta timp cât nu există

niciun pericol asupra mamei şi asupra nou născutului, iar procedura nu necesită folosirea operaţiei. Dacă apare nevoia unei operaţii, există 4 cazuri:

a) Atât mama, cât şi nou născutul sunt vii. În acest caz operaţia este permisă dacă există o nevoie reală, precum complicaţii în timpul naşterii deoarece corpul este o încredere încordată şi nu trebuie supus unui pericol potenţial decât dacă există un interes.

b) Atât mama cât şi fetusul sunt morţi. În acest caz nu este permisă extragerea fetusului în mod chirurgical deoarece nu există niciun beneficiu.

c) În cazul în care mama este vie, dar fetusul este mort: este permisă eliminarea acestuia prin intermediul unei intervenţii chirurgicale, cu excepţia cazului în care există teama că aceasta ar reprezenta un pericol pentru mamă. Este evident, şi Allah ştie cel mai bine, că odată ce fetusul a murit el nu poate ieşi din pantecele mamei decât printr-o intervenţie chirurgicală; iar dacă ar rămâne în interiorul ei, aceasta ar impiedica o posibilă sarcină viitoare şi ar reprezenta o greutate pentru ea, punându-o, de asemenea în situaţia de a rămâne necăsătorită (şi în stare de văduvie) dacă moartea fetusului ar interveni în timp ce femeiea este în perioada de asteptare (iddah) de dupa decesului fostului soţ (n.t.: pentru că iddah sa nu s-ar sfârşi

niciodată, dacă fetusul nu ar fi eliminat din pântecele ei, având în vedere că iddah femeii însărcinate se termină odată cu momentul expulzării fătului provenit de la fostul soţ).

d) Mama este moartă, iar fetusul este viu. Dacă nu există speranţe că acesta va trăi atunci nu este permis a efectua operaţia.

Dacă există speranţe de viaţă, iar o parte din el a fost expulzat, atunci este permis ca acesta să fie extras chirurgical. Dacă nu a fost expulzată nicio parte din el, atunci conform juriştilor, înlăturarea chirurgicală a fetusului este considerată o mutilare. Însă opinia cea corectă este că mama poate fi operată pentru a permite extragerea copilului. Iar aceasta este şi părerea lui Abu Hubayrah care a spus în Al-Insaaf: este preferabil.

În special dacă nu există o altă cale pentru că medicina din zilele noastre a avansat atât de mult încât permite operarea şi coaserea abdomenului mamei şi pentru că siguranţa celui viu este mai importantă decât a celui mort şi este obligatoriu ca cel fără de păcate să fie salvat. Nou născutul nu are niciun păcat. Şi Allah ştie mai bine.

Atenţie: În toate cazurile în care este permis avortul, este necesară permisiunea tatălui.

Aici se termină ceea ce am vrut să scriu cu privire la acest subiect important. M-am limitat la principiile problemelor şi a controlului lor, fără

ramurile şi ramificaţiile lor. Ceea ce femeile trăiesc din toate acestea reprezintă o vastitate asemenea unei mări fără ţărmuri. Dar cel perceptiv este capabil să readucă ramurile la originile lor şi particularităţile la universalele şi să compare lucrurile folosind analogia.

Însă cel persicace, cu o viziune clară şi înţeleaptă, are capacitatea de a conecta ramificaţiile cu originile lor, şi părţile cu întregul şi legile sale bazale, şi apreciază lucrurile prin comparaţie cu cele similare lor

Muftiul (învăţatul musulman care oferă decrete islamice) să ia aminte şi să ştie că el reprezintă o cale şi este un intermediar în a răspândi legea lui Allah şi ceea ce au adus Mesagerii Săi creaţei, şi că el este responsabil să urmeze Coranul şi Sunnah profetului Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) pentru că acestea sunt cele două surse pe care musulmanul are obligaţia să le înţeleagă şi să le urmeze. Tot ceea ce contrazice Coranul şi Sunnah profetului Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) este o greşeală ce trebuie respinsă şi nu trebuie urmată. Şi dacă cel care face o afirmaţie greşită, o face în urma judecăţii şi înţelegerii sale, străduindu-se cu sinceritate, el poate fi scuzat şi va fi răsplătit pentru sârguinţa sa, dar greşeala sa trebuie îndreptată şi nu este permis a fi urmată.

Este obligatoriu ca muftiul să fie sincer şi să aibă intenţia de a face totul doar de dragul lui Allah, şi să Îi ceară ajutorul lui Allah pentru a fi ferm şi călăuzit în direcţia cea corectă.

El trebuie să ia în considerare ceea ce este menţionat în Coran şi în Sunnah profetului Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) şi să le cerceteze pentru a le înţelege, sau să recurgă la cuvintele şi consemnările învăţaţilor, pentru a dobândi înţelegerea asupra lor.

De multe ori apar unele situaţii, iar persoana care caută părerea învăţaţilor nu primeşte ceea ce îl satisface sau poate că nu găseşte nimic. Dacă el se întoarce la Coran şi la Sunnah profetului Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), atunci acea persoană va găsi răspunsul conform sincerităţii, cunoştinţelor şi înţelegerii sale.

Iar muftiul nu trebuie să se grăbească atunci când dă un verdict religios. Atunci când apare o problemă ce necesită o înţelegere corectă, muftiul nu trebuie să se grăbească pentru că ar putea astfel să dea un verdict greşit pe care l-ar putea regreta mai târziu, şi s-ar putea să nu poată compensa ceea ce a greşit.

Atunci când oamenii ştiu că un anume muftiu este atent cu cazurile prezentate, ei vor avea încredere în el şi în verdictul lui. Dacă aceştia ştiu

că se grăbește - și cel care se grăbește, dar și cel care grăbește pe alții, aceștia cad adesea pradă greșelii - atunci își pot pierde încrederea în el și astfel el îi va lipsi pe alții, dar și pe el însuși, de beneficiul cunoașterii.

Îi cerem lui Allah Preaînaltul să ne călăuzească pe calea lui Allah cea dreaptă, să ne protejeze și să ne salveze de cele rele pentru că El este Cel Generos. Și fie ca binecuvântările lui Allah și pacea Sa să fie asupra profetului Mohammed, asupra familiei sale și asupra companionilor. Laudă lui Allah, prin Harul Căruia se îndeplinesc faptele bune.

Scris de robul lui Allah
Mohammed Al Salih Al Uthaymin
În dimineața de Vineri
14 Șa'ban 1392 H

❋❋❋

Cuprins

Sângele natural al femeilor 2
Capitolul 1: Înțelesul și înțelepciunea care se află în spatele menstruației 4
Capitolul 2: Timpul și durata menstruației 5
Capitolul 3: Schimbări în starea menstruației 14
Capitolul 4: Legile menstruației (haid) 19
Capitolul 5: Legile metroragiei (istihadah) 40
Capitolul 6: Legile sângerării post-partum (nifass) 50
Capitolul 7: Folosirea mijloacelor de oprire/inducere a menstruației și folosirea mijloacelor de contracepție și de avort 56

❋❋❋

ro130v1.0 - 05/07/2026

رئاسة الشؤون الدينية بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

حرمين

رسالة الحرمين

Message of The Two Holy Mosques

Guidance content for the visitors of the Holy Mosque and the Prophet's Mosque in languages

978-603-8452-62-2